



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 9759/2022**  
**19.01.2023. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, млт. ВВ, чији је законски заступник мајка АА и ГГ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Нађа Самац, адвокат из ..., против туженог Удружења осигуравача Србије – Гарантни фонд Београд, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3422/21 од 12.01.2022. године, у седници одржаној 19.01.2023. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3422/21 од 12.01.2022. године, као о изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ**, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 3422/21 од 12.01.2022. године

**Образложење**

Пресудом Трећег основног суда у Београду П број 2703/17 од 26.01.2021. године одбијен је тужбени захтев тужилаца да се обавезе тужени да им исплати укупан износ од 3.500.000,00 динара и то: тужиљи АА износ од 900.000,00 динара на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због смрти супруга и износ од 300.000,00 динара на име трошкова сахране, помена и подушја и 15.000,00 динара на име вештачења; тужиљи ББ износ од 900.000,00 динара на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због смрти оца, тужиљи ВВ износ од 900.000,00 динара на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због смрти оца и тужиоцу ГГ износ од 900.000,00 динара на име накнаде штете због претрпљених душевних болова због смрти оца, све са законском затезном каматом почев од подношења тужбе до исплате, као неоснован. ( став 1. изреке ). Ослобођени су тужиоци обавезе плаћања судске таксе у овој правној ствари. ( став 2 изреке ) . Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове. ( став 3 изреке ).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 3422/21 од 12.01.2022. године одбијена је као неоснована, жалба тужилаца и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П 2703/2017 од 26.01.2021. године у ставу првом и трећем изреке. ( став

1. изреке). Одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка. (став 2. изреке)

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 18/20, у даљем тексту: ЗПП) Врховни касациони суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној.

Побијаном пресудом одбијен је захтев тужилаца да се обавезе тужени да им исплати накнаду нематеријалне штете, а тужиљи АА и накнаду материјалне штете, настале поводом смрти пок. ДД из разлога што је потраживање тужилаца застарело у смислу одредбе члана 377. Закона о облигационим односима, а за штету проузроковану умишљајним кривичним делом убиство из члана 47. КЗ РС, не одговара тужени, јер по прописима о обавезном осигурању у саобраћају тај ризик није морао бити покривен обавезним осигурањем од аутоодговорности.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима странака са истим или сличним чињеничним стањем или правним основом, због чега нема услова за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужиоци уз ревизију нису доставили правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији. Не постоји потреба за новим тумачењем одредбе члана 377. Закона о облигационим односима, уколико је учињено кривично дело из члана 201. став 4. КЗРС за које је прописана казна затвора од једне до осам година („Службени гласник СРС“ 26/77...11/02 ), за које дело је предвиђен рок застарелости кривичног гоњења од десет година прописан одредбом члана 95. Основног кривичног закона („Службени лист СФРЈ“ 44/76...54/90 и „Службени лист СРЈ“ бр. 35/92...61/01), због чега је застарелост потраживања наступила 3.11.2012. године, јер је тужба поднета 17.05.2017. године.

Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 17.05.2017. године. Првостепена пресуда је од 26.01.2021. године, другостепена пресуда од 12.01.2022. године, а вредност предмета спора највишег побијаног дела је 1.215.000,00 динара, односно 9.863,72 евра на дан подношења тужбе.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора која се ревизијом побија не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија  
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић**